

EL PROBLEMA DE L'AIGUA

Alfons Martínez Puig
redaccio@emporda.net

Es fa difícil albirar solucions a un problema sobre el que no tenim massa incidència com és la pluja. I així estem, patint com mai.

«Cada vegada queda menys aigua a l'Empordà i afrontem el futur immediat amb certa agonia fins que arribin pluges; que enguany encara no han arribat tot i haver començat la fred»

De fet, el títol no és exacte, ja que es tractaria, més aviat, del problema de la manca d'aigua a casa nostra el que ens hauria de preocupar. O un doble problema perquè hi ha manca d'aigua a l'Empordà però enlloc més; a la resta de conques catalanes n'hi ha suficient per anar tirant, però a Boadella en queda ben poca, i això ens deixa força oblidats i al no ser "cèntrics" deixem de ser prioritaris. Sovint, es parla massa del centralisme de Madrid, però caldria parlar més del barceloní. I posem per cas Portbou, on la situació s'està convertint en dramàtica i en una autèntica vergonya, no només pel que passa actualment sinó per la quantitat d'anys que aquesta població pateix un progressiu aïllament de la resta de la comarca; ja podem parlar d'aigua, infraestructures, demografia, activitat econòmica, en el que sigui es troba aïllada, i és injust.

Cada vegada queda menys aigua a l'Empordà i afrontem el futur immediat amb certa agonia fins que arribin pluges; que enguany encara no han arribat tot i haver començat la fred. Val a dir que, ciutadans, empreses i administracions solen tenir per regla general un comportament exemplar ja que, el consum de litres per persona i dia són sensiblement inferiors als que es recomanen; sempre, però, hi ha excepcions tot i que són realment això, excepcions, i la conscienciació ha portat a poder gestionar l'aigua d'una manera més racional, a banda de veïns irresponsables o reg d'alguns jardins públics sense miraments. Cal valorar els esforços de la població de peu, els patiments del món agrari o les limitacions de determinades empreses que tenen en l'aigua una eina de treball, ajudant que la situació no sigui d'autèntica alarma, encara.

Es fa difícil albirar solucions a un problema sobre el que no tenim massa incidència com és la pluja; és evident que, si tinguéssim una mica més de cura del planeta, les coses no serien tan greus, tot i que els períodes de sequera són cíclics amb escalfament de planeta o sense. Només ens queda la incertesa del que succeirà quan arribi l'hivern, perquè aquesta tardor sembla seca, a banda d'esperar que la pluja ompli el pantà de Boadella, ens permeti regar els conreus i que, com sempre, ens doni un breu respir en aquesta cursa sense guanyador ni final que és el problema de l'aigua.

Emporda. 28/10/08